

**Persoane, personaje,
situații și instituții sociale**

Adevărul

Dacă nu ai învățat să iubești adevărul, înseamnă că ți-ai irosit viața.

Cu minciuna nu ajungi prea departe. Dar nici cu adevărul nu poți să faci întotdeauna primul pas.

Din jumătate de adevăr și jumătate de minciună nu rezultă un adevăr pe jumătate, ci o calomnie.

Unele adevăruri sunt mai adevărate decât altele!

Oare este moral să minți pentru a afla adevărul?

Bunicii

Bunicii nu mai aud decât ceea ce doresc, nu și răutățile.

Un bunic sentimental

Îi iubesc pe toți din familie în egală măsură, dar cel mai mult și mai mult pe nepoți.

- Exagerez puțin, dar eu la școală am avut mereu media anuală 10 (zece).
- Și dacă nu exagerezi deloc?
- Nu am avut niciodată...
- Eu te iubesc și așa, bunicul meu!

A fi bunic: să îți ascunzi tristețea pentru a înveseli nepoții.

Când îl aud pe nepotul meu, de nici cinci ani, cum explică nașterea Universului, încep să cred că sunt bunicul lui Albert Einstein!

Capitalismul

Drumul spre capitalismul moral trece prin capitalismul sălbatic, așa cum drumul spre prăjitură trece prin ciorbă.

Capitalismul sălbatic: leafă mică, șomaj mare!

Istoria recentă este nepărtinitoare: fără nostalgie comunistă, fără mânie capitalistă!

Faceți imposibilul: îmbogățiți-vă pe căi cinstite!

Dacă în comunism au bătut toba dracii, nu înseamnă că în capitalism dansează suav îngerii.

Cărțile

Cartea pentru copii – cea mai ingenioasă jucărie.

Cărțile au viața lor, dar cartea este nemuritoare.

Cine are carte nu dă-n gropi... ziua-n amiaza mare!

Nu ochelarii, ci lecturile ne ajută să vedem lumea.

Spune-mi ce cărți citești, ca să-ți spun eu cine ești!

Cărțile clasice dau aripi gândului.

Omul inteligent vede ce scrie într-o carte dincolo de pagina tipărită.

Cărțile care dau de gândit nu sunt biodegradabile: timpul nu le poate devora!

Puține cărți îndrăznesc să se avânte în Triunghiul Bermudelor...

„Carte frumoasă, cinste cui te-a scris” (*Cuvinte potrivite*, Tudor Arghezi, 1927) și cui te-a tipărit – îndrăznesc să adaug eu.

Conviețuirea socială

„Neatenția civică”, neatenția voluntară, ne ajută să vedem doar bârna din ochii altuia, nu și paiul din ochii lui.

Un cuvânt chibzuit poate anula o mie de cuvinte trufașe.

Nimeni nu trăiește din zilele altuia.